

"Din pacate, ne nastem batrani cu totii!", crede Giuliano Nardin, artist tanar, care si-a vernisat cea mai recenta expozitie pe data de 5 septembrie 2006, intr-un spatiu nou in peisajul de galerii bucurestene neconventionale, si anume atelierul in care lucreaza, denumit Sun Art Studio si aflat pe strada Ioan Florescu, nr. 13 din Bucuresti.

Expozitia a fost organizata si deschisa de criticul de arta Pavel Susara si a avut un titlu convingator si ironic deopotri: **SUMMER WORKS 2006**, aceasta fiind a doua expozitie personala a artistului din anul 2006 si o continuare a **Vremii Paradisului**, care a avut loc in martie la galeria Orizont.

Lucrarile din expozitie fac parte din seria **Meciu'**, titlu enuntiativ pentru evenimentele fotbalistice care au definit vara 2006, si sunt pictate cu aceeași verva si lipsa de prejudecati academice, caracteristice lui Giuliano Nardin.

Giuliano Nardin a absolvit Universitatea Nationala de Arte Bucuresti, sectia pictura, in 2003, la clasa profesorului Vladimir Zamfirescu.

Artele vizuale mediatizate dupa 2000 sunt in genere axate pe doua directii - pictura figurativa de sorginte neo-pop sau neoexpresionista si multimedia - video si fotografie. Nardin nu face parte din niciunul dintre aceste grupuri. El este genul de artist care creeaza compulsiv, dintr-o nevoie interioara inexplicabila, mai intai picteaza pana la epuizare, fara sa se opreasca, si apoi expune, acordand minimum de interes activitatilor de grup si mediilor artistice underground, devenite deja traditionale.

Prolificitatea sa se verifica prin expozitiile personale deschise, in ultimii ani, in spatii ale Uniunii Artistilor Plastici din Bucuresti. Spre exemplu, pentru expozitia **El Principe** a obtinut Premiul "Fundatiei Alexandru Tipoia" pentru cea mai buna expozitie a anului 2005.

Paradoxul care singularizeaza pictura lui Giuliano Nardin este urmatorul: tematica sociala pe care o abordeaza este sustinuta de mijloace picturale specifice artei copiilor, mai ales in cele mai recente lucrari. De obicei, arta cu mesaj social este o arta militanta, care apeleaza la figurativ si chiar la lozinci, insa Nardin trimite un mesaj subtil, incarcat de ironie. Prin violenta si instinctualitatea cu care picteaza, el reuseste sa demoleze din greutatea societatii contemporane, sa sintetizeze ludicul din complicat si sa creeze armonii cromatice spontane.

Spatii deschise, primordiale, o lume care leviteaza, personaje solitare care sunt mici in comparatie cu imensitatea universului, un relief interiorizat ce pulseaza seva, pictat cu sete, culori pure in plina pasta care se armonizeaza cu griuri cromatice pretioase, o incarcatura de vitalitate si onctuositate - acestea ar fi attributele picturii lui Giuliano Nardin.

Acelasi univers primordial, exotic, pulsatil de lumina si inecat in culoare se poate regasi si in seria **Vremea Paradisului**: peisaje solare, elemente discrete care puncteaza compozitia intr-o valtoare cromatica fova si o Eva solitara, stranie, abia perceptibila, in dialog direct cu natura. Nardin a incercat sa reconstituie ce a mai ramas din Paradisul pierdut cu o nostalgie demna de pictorul din romanul lui Hermann Hesse, **Ultima vara a lui Klingsor**.